

Folketingets Ligestillingsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2017-1903

Doknr.
462378

Dato
31-03-2017

Folketingets Ligestillingsudvalg har d. 24. marts 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 75 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Bendixen (DF).

Spørgsmål nr. 75:

"Mener ministeren, at den i artiklen omtalte transkønnede far er fuldt ud ligestillet med andre forældre i forhold til at blive anerkendt som far for sit barn? Der henvises til artiklen "Juridisk er Jon en mand. Men for staten må han ikke være far for sin søn" bragt i Information den 23. marts 2017."

Svar:

Indledningsvist kan jeg oplyse, at der forud for loven om juridisk kønsskifte, lov nr. 752 af 25. juni 2014 om ændring af lov om Det Centrale Personregister (Tildeling af nyt personnummer til personer, der oplever sig om tilhørende det andet køn), var nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der afgav sin rapport den 27. februar 2014. I det tilhørende lovforslag, 2013/1 LF 182, henvises der i punkt 2 i de almindelige bemærkninger til denne rapport som baggrund for det fremsatte lovforslag.

Ifølge den tværministerielle arbejdsgruppes kommissorium, havde arbejdsgruppen bl.a. til opgave at opstille forskellige modeller for, at et kønsskifte kan anerkendes juridisk samt at beskrive og vurdere administrative og økonomiske konsekvenser af de enkelte modeller. Arbejdsgruppen havde også til opgave at angive de etiske overvejelser, som de enkelte modeller efter arbejdsgruppens opfattelse måtte give anledning til.

Følgende fremgår af punkt 9.3.2. i rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe om betydningen for børnelovens bestemmelser om faderskab, moderskab og medmoderskab:

"Uanset hvilken model for juridisk kønsskifte der vælges, vil personer, der vælger et juridisk kønsskifte, stadig være fertile eller kunne refertiliseres, hvorfor det er relevant at vurdere, om muligheden for juridisk kønsskifte vil få betydning for børnelovens bestemmelser om faderskab, moderskab og medmoderskab.

Børnelovens udgangspunkt er, at den kvinde, der føder et barn, er barnets mor. Hvem der er barnets far eller medmor fastsættes blandt andet ud fra deres relation til barnets mor i tiden omkring undfangelse og fødsel.

I børnelovens forstand har man det køn, som man bruger til at forplante sig med, hvorfor det ikke vil give anledning til fortolkningstvivl, at en eller begge

forældre ved barnets undfangelse har et andet juridisk køn end deres biologiske køn, der afgør deres roller i børneloven som enten far, mor eller medmor. En person, der fødte et barn, vil – uanset om personen juridisk er en mand – være barnets mor i børnelovens forstand.

En ændring af udgangspunktet om, at forældrenes biologiske køn ved barnets undfangelse afgør deres betegnelse i børnelovens forstand, vil nødvendiggøre en gennemgribende ændring af særligt børneloven og forældreansvarsloven.

Blandt andet på baggrund af det meget begrænsede antal personer, der vil blive berørt af dette forhold, og den vidtgående ændring af børneloven og dertil relaterede lovgivning, der vil være påkrævet, er det arbejdsgruppens anbefaling, at man fastholder udgangspunktet om, at forældrenes biologiske køn ved barnets undfangelse afgør deres betegnelse i børnelovens forstand.

[...]"

Arbejdsgruppens anbefaling er fulgt, og der er således ikke foretaget ændringer i børneloven som konsekvens af muligheden for at opnå et juridisk kønsskifte.

En mulig forælders køn samt dennes relation til barnets mor er fortsat bestemmende for, om vedkommende kan anses som part i en sag om faderskab eller i en sag om medmoderskab. Dette gælder i forhold til at få fastslået et faderskab eller medmoderskab, anfægte et registreret faderskab eller medmoderskab inden for de første 6 måneder efter barnets fødsel og i forhold til at få genoptaget en sag om faderskab eller medmoderskab. Hertil kommer, at der kan anvendes retsgenetiske undersøgelser i sager, hvor den mulige forælder er en mand – både til at fastslå et faderskab men også til at udelukke en faderskabsmulighed.

Børneloven har således i sin struktur stadig afsæt i, at der skal anvendes både en sædcelle og et æg til at lave et barn, også når der anvendes assisteret reproduktion. Det køn, man bruger til at forplante sig med, er således udslagsgivende for det retlige forældreskab i loven. At en donor træder i stedet, eller at en forælder efterfølgende ændrer sit juridiske køn, får ikke betydning.

Derimod giver børneloven mulighed for, at en mand og en kvinde, der ikke føder et barn, kan blive forælder som henholdsvis far og medmor. Reglerne i børneloven er derfor ikke til hinder for, at en person, der har gennemført et juridisk kønsskifte, kan blive forælder, uanset om personen anvender egne kønsceller eller donerede kønsceller.

Børneloven er således i vid udstrækning indrettet til at imødekomme forskellige familieformer, samtidig med at vi har et fast retligt afsæt.

Med venlig hilsen
Mai Mercado